

1. Atributul subjectului.
2. Adverbul care se reportă la verbul subiectului.
3. Prepozițiunea cu regimul seu, sau în locul seu particulele relative *daran*, *darum*, s. c. l.
4. Prepozițiunile și particulele separabile din care se compun verburile.
5. Participiul trecut, și infinitivul.
6. În fine verbul subjectului:
 - a. dacă propozițiunea începe cu una din conjuncțiunile *wenn*, *dacă*; *weil*, *fiind-că*; *obſchon*, *cu toate că*; *daß*, *că*; *damit*, *spre*; *bevor*, *ehe*, *înainte*; *als*, *da*, *când*, *atunci*; *während*, *pe când*; *nachdem*, *după ce*; *bis*, *până*.
 - b. dacă propozițiunea începe cu un pronume relativ și.
 - c. dacă începe cu un pronume sau adverb interogativ; adică dacă interogațiunea est indirectă.

Exemple.

1. Ich bin meinen Freunde getreu. Eu sunt fidel amicilor mei.
Seid gegen Jedermann höflich. Fiți politicoși către fie-cine.
2. Diese Frau liebt ihre Kinder nicht. Acastă femeie nu-și iubesc copiii.
Der Kranke befindet sich besser. Bolnavul se află mai bine.
Sie singt dieses Lied schön. Ea cântă frumosu acestu cântecu.
3. Wir sprechen von unseren Geschäften. Noi vorbim despre affacerile noastre.
Was machen Sie damit? Ce faceți cu acesta?
Wollen Sie davon? Voiți din acesta?
Ich bekümmere mich nicht darum. Nu mă îngrijesc de acesta.
4. Macht die Thüre zu. Inchideți ușa.
Schreiben Sie diese Briefe ab. Copiați aceste epistole.
Ich stehe alle Morgen früh auf. Mă scolu în toate dimineațele de vreme.